

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 25. septembra 2023.godine
Br. ref.: RK 2267/23

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u
slučaju br. KI123/23

Podnosilac

Mehdi Arifaj

**Ocena ustavnosti rešenja Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda
Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju
AC-I-22-0678-A0001 od 9. marta 2023. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija i
Enver Peci, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Mehdi Arifaj iz opštine Suva Reka (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje [AC-I-22-0678-A0001] Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Žalbeno veće PKVS-a) od 9. marta 2023. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti osporenog rešenja, kojim su, prema navodima podnosioca zahteva, povređena njegova prava zagarantovana članovima 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavu 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 25. [Podnošenje zahteva i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).
5. Dana 7. jula 2023. godine, Poslovnik o radu Ustavnog suda Republike Kosovo br. 01/2023 je objavljen u Službenom listu Republike Kosovo i stupio je na snagu 15 dana od dana objavljivanja. Shodno tome, prilikom razmatranja zahteva, Ustavni sud se poziva na odredbe gore navedenog Poslovnika o radu. S tim u vezi, u skladu sa pravilom 78 (Prelazne odredbe) Poslovnika o radu br. 01/2023, izuzetno, pojedine odredbe Poslovnika o radu br. 01/2018 i dalje će se primenjivati u slučajevima registrovanim u Sudu pre njegovog ukidanja, samo ako i u meri u kojoj su povoljnije za strane.

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 7. juna 2023. godine, podnosilac je poštom dostavio svoj zahtev, koji je Ustavni sud Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) primio 9. juna 2023. godine.
7. Dana 15. juna 2023. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Radomira Labana za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Gresa Caka-Nimani (predsedavajuća), Bajram Ljatifi i Safet Hoxha (članovi).
8. Dana 27. juna 2023. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva. Istog dana, Sud je obavestio PKVS o registraciji zahteva i poslao mu jednu njegovu kopiju.
9. Dana 31. avgusta 2023. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

10. Iz spisa predmeta proizilazi da je podnosilac zahteva bio zaposlen u Društvenom preduzeću "25. maj" i da se u tom svojstvu obratio Organu za likvidaciju Kosovske agencije za privatizaciju sa zahtevom (i) da mu se nadoknade 3 (tri) neisplaćene zarade u iznosu od 1.095,00 evra; (ii) da mu se nadoknadi 18 (osamnaest) neisplaćenih zarada za period od 1. jula 2007. do 31. decembra 2008. godine, u iznosu od 6.750,00 evra; kao i (ii) da mu se isplati naknada zbog raskida ugovora u radu u iznosu od 2.190,00 evra.

11. Dana 20. januara 2014. godine, Organ za likvidaciju Kosovske agencije za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP) doneo je odluke [PRZO45-0160]; [PRZO45-0161]; [PRZO45-162], kojima je odbio gore navedene zahteve podnosioca kao zastarele.
12. Dana 18. februara 2014. godine, podnosilac zahteva je uložio žalbu PKVS-u protiv gore navedenih odluka Organa za likvidaciju Kosovske agencije za privatizaciju.
13. Dana 4. marta 2021. godine, PKVS je izdao nalog kojim je tražio od podnosioca zahteva da potpiše dostavljenu žalbu i ujedno ga obavestio da će, ukoliko u roku od 5 (pet) dana od dana prijema naloga ne dostavi potpisanu žalbu, ista biti odbačena kao neprihvatljiva.
14. Podnosilac zahteva je primio gore navedeni nalog, ali nije pozitivno odgovorio na njegove zahteve.
15. Dana 8. juna 2021. godine, prvi stepen PKVS-a je rešenjem [C-IV-14-0881], na osnovu člana 33.1, 36.1 i 36.3 Zakona br. 06/L-0860 Specijalnoj komori Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Zakon o PKVS) odbio žalbu podnosioca zahteva kao neprihvatljivu, sa obrazloženjem da podneta žalba nije potpisana.
16. Dana 18. juna 2021. godine, podnosilac zahteva je protiv rešenja [C-IV-14-0881] od 8. juna 2021. godine, izjavio žalbu Žalbenom veću PKVS-a zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz razloga što, kako navodi, nije primio nalog od 4. marta 2021. godine, a na kraju je tražio da razmotri žalbu i proglasi je osnovanom.
17. Dana 25. juna 2021. godine, Žalbeno veće PKVS-a je izdalo opomenu za plaćanje sudske takse, kojom je obavestilo podnosioca zahteva (i) da će se u slučaju neplaćanja sudske takse u zakonskom roku od 15 dana, njegova žalba smatrati povučenom u smislu člana 234.4 i 253.5 Zakona [br. 03/L-006] o parničnom postupku (u daljem tekstu: ZPP) i člana 6.4 i 6.5, kao i člana 10.10 Administrativnog uputstva br. 01/2017 o izjednačavanju sudskih taksi; i (ii) obavestilo ga o mogućnosti podnošenja zahteva za oslobođanje od sudske takse u nedostatku finansijskih sredstava.
18. Dana 1. jula 2021. godine, podnosilac zahteva je primio opomenu, ali nije odgovorio u zakonskom roku od 15 dana na zahteve iz opomene od 25. juna 2021. godine.
19. Dana 29. septembra 2022. godine, Žalbeno veće je rešenjem [AC-I-21-0407], na osnovu člana 253.4 ZPP-a i Administrativnog uputstva br. 01/2017 o izjednačavanju sudskih taksi, smatrao žalbu podnosioca zahteva povučenom.
20. Dana 7. oktobra 2022. godine, podnosilac zahteva je primio rešenje [AC-I-21-0407].
21. Dana 16. decembra 2022. godine, podnosilac zahteva je pozivajući se na član 130. ZPP-a, podneo predlog za vraćanje u pređašnje stanje, navodeći da je platio sudsku taksu u iznosu od 30,00 evra i u prilog ovom navodu priložio kao dokaz uplatnicu od 4. avgusta 2021. godine.
22. Dana 9. marta 2023. godine, Žalbeno veće PKVS-a je rešenjem [AC-I-22-0678-A0001] odbilo predlog za vraćanje u pređašnje stanje kao neblagovremen, sa obrazloženjem da je predlog za vraćanje u pređašnje stanje podnet posle zakonom određenog roka, kao što je navedeno u članu 130. ZPP-a.

Navodi podnosioca zahteva

23. Podnosilac zahteva tvrdi da su rešenjem [AC-I-22-0678-A0001] Žalbenog veća PKVS-a od 9. marta 2023. godine, povređena njegova prava zagarantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava u vezi sa članom 6. (Pravo na pravično suđenje) EKLJP-a.
24. Podnosilac zahteva gradi svoj predmet na tvrdnji o povredi njegovog prava na pravično i nepristrasno suđenje iz člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a, kao rezultat (i) odbijanja zahteva za naknadu zarada od strane KAP-a i neprijema naloga od 4. marta 2021. godine, kako bi odgovorio na zahteve PKVS-a; (ii) odbijanja njegove žalbe od 18. juna 2021. godine kao povučene od strane Žalbenog veća PKVS-a usled neplaćanja sudske takse; (iii) odbijanja zahteva za vraćanje u pređašnje stanje; kao i (iv) odsustva odgovarajućeg razmatranja dokaza/navoda od strane PKVS-a.
25. S tim u vezi, podnosilac zahteva navodi da je, *“podnosilac zahteva podneo žalbu protiv odluke Organa za likvidaciju KAP-a za naknadu nekoliko neisplaćenih zarada za period od 1. jula 2007. do 31. decembra 2008. godine, u iznosu od 6.750 evra, a 8. juna 2021. godine, prvostepenim rešenjem je ista odbačena kao neprihvatljiva iz razloga što podneta žalba nije potpisana od strane žalioca. Ovde je došlo po pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja zbog toga što žalilac nije lično primio nalog za potpisivanje žalbe sa moje strane”*.
26. Podnosilac zahteva dalje navodi, *“za to što nisam lično primio nalog za žalbu, koja je direktno povezana sa mojim interesom, smatram da samo po sebi predstavlja povredu, jer se pozivajući se na Zakon o Specijalnoj komori, član 33. stav 1, između ostalog, kaže da podneske moraju da potpišu stranka ili advokat stranke... dakle, to mora da važi i za prijem dopisa koje sud upućuje stranci u postupku, a u ovom slučaju sam ja lično morao da primim nalog”*.
27. Podnosilac zahteva u svojim navodima kaže, *“Žalbeno veće Posebne komore koje je donelo odluku AC-1-21-0407, kojom je saopšteno da se žalba smatra povučenom zbog neplaćanja sudske takse, iako je taksa plaćena, što ću dokazati dostavljanjem uplatnice”*.
28. Podnosilac zahteva takođe tvrdi da *“nisu pravilo i potpuno izvedeni svi pismeni dokazi i nije pravilno uzet u obzir nijedan od navoda iz žalbe, a posebno činjenica da se sada uzima kao osnov njegov interes u postupku, budući da se radi o njegovom doprinosu koji je godinama pružao u DP 25. MAJ u Suvoj Reci, a sada mu se onemogućava da dobije zarade koje mu pripadaju, onako kako su ih ostvarile i stekle sve njegove kolege ili doprinosioci u navedenom preduzeću, koji ističe da su njegova prva pismena za ostvarivanje prava koje mu pripada po zakonu lično dostavljena od strane tužioca, čime se, prema njemu, dokazuje da je od samog početka stranka sa interesom u ovom postupku”*.
29. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda: (i) da proglasi zahtev prihvatljivim; (ii) da utvrdi da je došlo do povrede člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a; (iii) da proglasi ništavim rešenje [AC-I-22-0678-A0001] Žalbenog veća PKVS-a i da vrati isto na ponovno suđenje u skladu sa presudom ovog Suda; kao i (iv) da ukine odluke [PRZO45-0160]; [PRZO45-0161]; [PRZO45-162] KAP-a u vezi sa rešenjem [AC-I-21-0407] Žalbenog veća PKVS-a od 29. septembra 2022. godine.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

“1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.

2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.

Evropska konvencija o ljudskim pravima

Član 6. (Pravo na pravično suđenje)

*1. Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama ili o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona. Presuda se izriče javno, ali se štampa i javnost mogu isključiti s celog ili s dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne bezbednosti u demokratskom društvu, kada to zahtevaju interesi maloletnika ili zaštita privatnog života stranaka, ili u meri koja je, po mišljenju suda, nužno potrebna u posebnim okolnostima kada bi javnost mogla da naškodi interesima pravde.
[...]*

Zakon br. 03/L-006 o parničnom postupku

Vraćanje u pređašnje stanje

Član 130.

130.1 Predlog za vraćanje na prethodno stanje se podnosi sudu na kome je trebalo da se izvrši nedovršeni parnični postupak.

130.2 Predlog treba da se podnese u roku od sedam (7) dana od dana kada je prestao razlog nepostupanja, ukoliko je stranka kasnije saznala o nepostupanju, onda se rok obračunava od dana kada je saznao za nepostupanje.

130.3 Nakon isteka šezdeset (60) dana od dana nepostupanja ne može se tražiti vraćanje na prethodno stanje.

130.4 Ukoliko se vraćanje na prethodno stanje traži zbog ne pridržavanja roka za izvršenje parničnog postupka predlagač ima zadatak da uz predlog pismeno priloži pismenu proceduralnu radnju, neizvršenu blagovremeno.

Sadržina tužbe **Član 253**

253.5 Ukoliko tužitelj ne plati propisanu sudsku taksu o tužbi i nakon od suda upućene primedbe iako ne postoje uslovi za oslobađanje od plaćanja sudske takse, smatraće se da je tužba povučena.

Prihvatljivost zahteva

30. Sud prvo razmatra da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, dalje precizirani Zakonom i propisani Poslovníkom.

31. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, kojima je utvrđeno:

"1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom".

32. Sud takođe ocenjuje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su dalje precizirani u Zakonu. S tim u vezi, Sud se najpre poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, kojima je propisano:

Član 47. Zakona [Individualni zahtevi]

"1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva".

Član 48. Zakona [Tačnost podneska]

"Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori".

Član 49. Zakona [Rokovi]

"Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku ...".

33. Što se tiče ispunjenosti ovih zahteva, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana koja osporava akt javnog organa, odnosno rešenje [AC-I-22-0678-A0001] Žalbenog veća PKVS-a od 9. marta 2023. godine, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva propisana zakonom. Podnosilac zahteva je takođe naglasio prava i slobode za

koje tvrdi da su mu povređeni, u skladu sa kriterijumima iz člana 48. Zakona i podneo je svoj zahtev u skladu sa rokovima utvrđenim u članu 49. Zakona.

34. Pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni u stavu (2) pravila 34. (Kriterijum o prihvatljivosti) Poslovnika. Pravilo 34. (2) Poslovnika utvrđuje kriterijume na osnovu kojih Sud može da razmatra zahtev, uključujući i kriterijum da zahtev nije očigledno neosnovan. Pravilo 34 (2) konkretno propisuje:

*Pravilo 34.
(Kriterijum o prihvatljivosti)*

"(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, kada podnosilac/teljka zahteva nije dovoljno dokazao/la i potkrepio/la svoju tvrdnju".

35. Gore navedeno pravilo, zasnovano na sudskoj praksi Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP) i Suda, omogućava poslednje navedenom da proglašava zahteve neprihvatljivim iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može da proglasi zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako isti smatra da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kako je propisano u stavu (2) pravila 34. Poslovnika (vidi slučajeve Suda [KI04/21](#), podnositeljka zahteva: *Nexhmije Makolli*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. maja 2021. godine, stav 26, i [KI175/20](#), podnosilac zahteva: *Kosovska agencija za privatizaciju*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. aprila 2021. godine, stav 37).
36. Sud primećuje da podnosilac zahteva tvrdi da je Žalbena veće PKVS-a rešenjem [AC-I-22-0678-A0001] od 9. marta 2023. godine, povredilo njegova prava zagarantovana članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava, kao rezultat odbijanja njegovog zahteva za vraćanje u pređašnje stanje, a to odbijanje je, kako navodi, uticalo negativno na ishod celokupnog sudskog postupka koji se odnosio na osporavanje odluka KAP-a.
37. Sud najpre primećuje da je podnosilac zahteva izjavio žalbu PKVS-u protiv odluka KAP-a, kao rezultat odbijanja njegovih zahteva za naknadu zarada. PKVS je rešenjem [C-IV-14-0881] odbio žalbu podnosioca zahteva iz razloga što nije potpisao svoju žalbu, čak i nakon zahteva od 4. marta 2021. godine za potpisivanje žalbe. Podnosilac zahteva je protiv rešenja [C-IV-14-0881] izjavio žalbu Žalbenom veću PKVS-a, sa obrazloženjem da nije primio nalog od 4. marta 2021. godine. Žalbena veće je rešenjem [AC-I-21-0407], na osnovu člana 253.4 ZPP-a i Administrativnog uputstva br. 01/2017 o izjednačavanju sudskih taksi smatrao žalbu podnosioca zahteva povučenom, iz razloga što čak ni nakon opomene od 25. juna 2021. godine, nije platio sudsku taksu. Dana 7. oktobra 2022. godine, podnosilac zahteva je primio rešenje [AC-I-21-0407] u vezi sa razlozima za odbijanje njegove žalbe, a 16. decembra 2022. godine, odnosno posle 70 dana, podnosilac zahteva je pozivajući se na član 130. ZPP-a, podneo predlog za vraćanje u pređašnje stanje, navodeći da je platio sudsku taksu i da je u prilog tom navodu dostavio kao dokaz uplatnicu od 4. avgusta 2021. godine. Žalbena veće PKVS-a je rešenjem [AC-I-22-0678-A0001] odbilo predlog za vraćanje u pređašnje stanje kao neblagovremen, sa obrazloženjem da je predlog za vraćanje u pređašnje stanje podnet nakon zakonom određenog roka, kako je navedeno u članu 130. ZPP-a. Prema navodima podnosioca zahteva, odbijanje zahteva za vraćanje u pređašnje stanje je negativno uticalo na ishod celokupnog sudskog postupka u

njegovom predmetu u vezi sa osporavanjem odluka KAP-a i samim tim predstavlja povredu člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a.

38. Sud podseća da podnosilac zahteva gradi slučaj na tvrdnji o povredi njegovog prava na pravično i nepristrasno suđenje prema članu 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a kao rezultat (i) odbijanja zahteva za naknadu zarada od KAP-a i neprijema naloga od 4. marta 2021. godine kako bi odgovorio na zahteve PKVS-a; (ii) odbijanja njegove žalbe od 18. juna 2021. godine koju je povuklo Žalbeno veće PKVS-a kao rezultat neplaćanja sudske takse; (iii) odbijanja zahteva za vraćanje u pređašnje stanje; kao i (iv) nedostatka odgovarajućeg razmatranja dokaza/navoda od strane PKVS-a.
39. Sud primećuje da u vezi sa pokretanjem sudskog postupka koji je sproveden u PKVS-u, podnosilac zahteva prvo navodi da nije primio nalog PKVS-a od 4. marta 2021. godine za podnošenje žalbe koju je potpisao.
40. Što se tiče ovog navoda, Sud primećuje da je PKVS izdao nalog kojim je tražio od podnosioca zahteva da potpiše svoju žalbu od 18. februara 2014. godine u skladu sa uslovima iz članova 33. i 35. Zakona o SKVS-a ili će je u slučaju neuspeha odbiti kao neprihvatljivu.
41. U tom smislu, Sud, pozivajući se na sadržaj rešenja [AC-I-21-0407] Žalbenog veća PKVS-a od 29. septembra 2022. godine, primećuje da je podnosilac zahteva primio gore navedeni nalog, ali nije uspeo da ispuni njegove zahteve, pa je shodno tome prvi stepen PKVS-a rešenjem [C-IV-14-0881] do 8. juna 2021. godine odbio žalbu kao neprihvatljivu u smislu člana 33.1, 36.1 i 36.3 Zakona o SKVS-a, sa obrazloženjem da uložena žalba nije bila potpisana.
42. S tim u vezi, Sud primećuje da član 33. [Dostavljanje podnesaka] Zakona o SKVS-a propisuje: „*Original svakog podneska mora da potpiše stranka ili njen advokat, ako stranka ima ovlašćenog zastupnika [...]*“.
43. Sud takođe primećuje da stav 2.5 člana 36. [Prihvatljivost potraživanja/žalbe] Zakona o SKVS-a propisuje da je potraživanje/žalba prihvatljiva ako je „*potraživanje/ tužbeni zahtev podnesen shodno članu 33 i 35 ovog Zakona*“.
44. Sud primećuje da čak i nakon izdavanja naloga od 4. marta 2021. godine, podnosilac zahteva nije postupio prema zahtevima PKVS-a, pa je to uticalo na ishod njegovog slučaja odbijanjem prvobitne žalbe kao neprihvatljive iz proceduralnih razloga.
45. Sud primećuje da podnosilac zahteva takođe tvrdi da je platio sudsku taksu i da je u prilog toj tvrdnji dostavio Žalbenom veću PKVS-a kao dokaz uplatnicu od 4. avgusta 2021. godine.
46. U ovom aspektu, Sud podseća da je Žalbeno veće PKVS-a, opomenom od 25. juna 2021. godine, koju je podnosilac zahteva primio 1. jula 2021. godine, obavestilo istog o plaćanju sudske takse ili podnošenju zahteva za oslobađanje od takse u roku od 15 (petnaest) dana.
47. U tom smislu i štaviše, Sud primećuje da je rok određen za plaćanje sudske takse bio u skladu sa članom 5, tačka 5.5 Administrativnog uputstva br. 01/2017 o izjednačavanju sudskih taksi, koji propisuje: „*Stranka treba da plati taksu u roku određenom od sudije, odnosno predsednika pretresnog veća, koji ne može biti kraći od 15 dana [...]*“.
48. Kako proizilazi iz spisa predmeta, Sud primećuje da podnosilac nije odgovorio na zahteve u navedenom roku od 15 (petnaest) dana, i samim tim je Žalbeno veće PKVS-

a, rešenjem [AC-I-21-0407], smatralo njegovu žalbu povučenom, na osnovu člana 253.4 ZPP-a i Administrativnog uputstva br. 01/2017 o izjednačavanju sudskih taksi.

49. Sud će se pozvati i na centralne navode podnosioca zahteva u vezi sa odbijanjem zahteva za vraćanje u predašnje stanje od strane Žalbenog veća PKVS-a.
50. Sud primećuje da je Žalbeno veće PKVS-a rešenjem [AC-I-22-0678-A0001] od 9. marta 2023. godine, na potpun i obrazložen način objasnilo zašto je zahtev za vraćanje u predašnje stanje odbijen kao neprihvatljiv, jer je bio neblagovremen u smislu člana 130. ZPP-a.
51. S tim u vezi, Sud primećuje da je Žalbeno veće PKVS-a odbilo zahtev za vraćanje u predašnje stanje sa centralnim obrazloženjem da je podnosilac podneo svoj zahtev nakon zakonskom određenog roka od 60 dana, kako je propisano članom 130. ZPP-a.
52. U tom pogledu, Sud će se pozvati na član 130. ZPP-a, kojim je utvrđeno:

[...]

“130.2 Predlog treba da se podnese u roku od sedam (7) dana od dana kada je prestao razlog nepostupanja, ukoliko je stranka kasnije saznala o nepostupanju, onda se rok obračunava od dana kada je saznao za nepostupanje.

130.3 Nakon isteka šezdeset (60) dana od dana nepostupanja ne može se tražiti vraćanje na prethodno stanje”.

53. Sud primećuje da je Žalbeno veće PKVS-a obrazložilo da je podnosilac zahteva, dana 7. oktobra 2022. godine, primio rešenje [AC-I-21-0407] kojim je obavešten o razlozima za odbijanje njegove žalbe kao rezultat neplaćanja sudske takse, te da je podnosilac zahteva, dana 16. decembra 2022. godine, pozivajući se na član 130. ZPP-a, podneo predlog za vraćanje u predašnje stanje, navodeći da je platio sudsku taksu, čime je prekoračio rok od 60 dana koji je propisan članom 130. ZPP-a.
54. S druge strane, Sud primećuje da podnosilac zahteva tvrdi da je platio sudsku taksu i da je kao rezultat toga tražio vraćanje u predašnje stanje, međutim, Sud primećuje da je podnosilac ponovo propustio rok za vraćanje u predašnje stanje pred Žalbenim većem PKVS-a. S tim u vezi, Sud ističe da je podnosilac zahteva morao da pokaže “*dužnu pažnju*” kako bi zaštitio svoja prava u skladu sa zakonskim kriterijumima.
55. Sud smatra da je objašnjenje koje je dalo Žalbeno veće PKVS-a svojim rešenjem [AC-I-22-0678-A0001] od 9. marta 2023. godine po pitanju primene odredbi zakona u konkretnom slučaju jasno i predstavlja logičnu vezu između pravnog osnova, obrazloženja i izvedenih zaključaka.
56. Sud takođe primećuje da podnosilac zahteva traži da se uzme u obzir “*[...] njegov interes u postupku, budući da se radi o njegovom doprinosu koji je godinama pružao u DP “25. maj” u Suvoj Reci, a sada mu se onemogućava da dobije zarade koji mu pripadaju, onako kako su ih ostvarile i stekle sve njegove kolege ili doprinosioci u navedenom preduzeću*”.
57. U tom smislu, Sud primećuje da je odbijanje njegove žalbe moglo u potpunosti uticati na ishod sudskog postupka u vezi sa njegovim zahtevima protiv odluka KAP-a. Međutim, Sud naglašava da ne može da se bavi vansudskim okolnostima podnosioca zahteva. Sud primećuje da je propuštanje rokova u vezi sa njegovim zahtevima proizvelo pravna dejstva u sudskom postupku koji je vođen u PKVS-u.

58. Sud primećuje zainteresovanost podnosioca za ostvarivanje svog zahteva u postupcima sprovedenim u redovnim sudovima, ali nedostatak obazrivosti ili dužne pažnje u pogledu poštovanja rokova i izvršenja proceduralnih koraka može presudno doprineti ishodu slučaja podnosioca zahteva.
59. Sa svega napred navedenog, Sud smatra da podnosilac zahteva nije dokazao da je osporena odluka koja je rezultirala odbijanjem njegovog zahteva doneta proizvoljno.
60. Sud, na kraju, takođe naglašava da nezadovoljstvo podnosioca zahteva ishodom postupka od strane redovnih sudova ne može samo po sebi da pokrene argumentovanu tvrdnju o povredi osnovnih prava i sloboda zagwarantovanih Ustavom (vidi, predmet ESLJP-a: [*Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*](#), br. 5503/02, presuda od 26. jula 2005. godine, stav 21).
61. Sud ponavlja da nije njegov zadatak po Ustavu da postupa kao žalbeni sud ili sud četvrtog stepena u odnosu na odluke koje su doneli redovni sudovi. Zadatak je redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, [*Garcia Ruiz protiv Španije*](#) [VV], br. 30544/96, stav 28, ESLJP] 1999-1).
62. U zaključku, Sud smatra da podnosilac zahteva nije potkrepio dokazima svoje navode o povredi osnovnih ljudskih prava i sloboda zagwarantovanih Ustavom, zbog toga što argumenti koje je predočio ni na koji način ne pokazuju da su mu redovni sudovi uskratili prava zagarrantovana Ustavom, kako to tvrdi podnosilac zahteva.
63. Na osnovu svega napred navedenog, Sud utvrđuje da je zahtev očigledno neosnovan na ustavnim osnovama i proglašava se neprihvatljivim u skladu sa stavom 7. člana 113. Ustava i pravilom 34 (2) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Republike Kosovo, u skladu sa članom 113.1 i 113.7 Ustava, članom 20. Zakona i pravilom 34 (2) Poslovnika, dana 31. avgusta 2023. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu na dan objavljivanja na Službenom listu Republike Kosovo, shodno stavu 5 člana 20. Zakona;.

Sudija izvestilac

Radomir Laban

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka - Nimani